

začetni „z“ ukine, tedaj imamo jasen primer imaginarnega sinkretizma. Glede oblik, kakor so n. pr. Smerče (Emersdorf) Skovče (Kühweg), Svetna ves (Weizelsdorf) i. t. d. si pa ne upam za sedaj nič izvestnega trditi, dočim smatram Maunz (Unec) za pravi sinkretizem = na Unc'. — —

Gemeindeflexikon za Štajarsko (str. 67) ima v občini Hohenbrugg zabeleženo vas Zopelten, ki jo imenuje Zahn (Ortsnamenbuch 521) Zopoten, za starejšo dobo pa navaja oblike brez Z v začetku, namreč: 1432 Opoten, 1451 Oppatten in 1461 Oppoten. Enako nahajamo v občini Libušnje v Koboridskem okraju vas z imenom Smast, v starih listinah XIII. stoletja se pa glasi še Mast. Če sta torej, kakor je videti, Mast in Opoten starejši, Smast in Zopoten pa mlajši, poznejši obliki, tedaj seveda ne moremo govoriti o imaginarnem sinkretizmu, ampak nam kaže kreniti z razlago na drugo stezo. Kaj velja, da se je morda razvilo to iz odgovora na vprašanje „od kod?“ in da je ta „z“ iz podvojenega končnega konsonanta prepozicije „iz“ nekak sandhi-pojav, nekaka diplologija, ki se pri kontinuiteti govornega toka sama ob sebi razvije, n. pr. Svet Tilh iz Svet Ilg ali Sant Turban iz Sanct Urban. Na enak način se je morda „iz Mast“ izpremenil po diplologiji v „iz Zmast“ (is Smast)“ in po afajrezi začetnega vokala in spojitvi obeh „z“ v Zmast ali Smast. — Videli smo, da igra sinkretizem pri krajnih imenih dokaj važno vlogo.

Fran Albrecht:

Pomlad.

Čuj, zaječali so lesi iz dalj,
kot da je kriknilo v njih hrepenenje;
čuj, zabučalo iz gorskih je skal,
v prsih zahroplo jim novo življenje —
jaz sem začutil pomlad!

Zlate pesmi je veter zapel,
zlatozelene . . . In ti si zbledela;
tvoje telo je vonj cvetja odel,
vsa si kot breza na gori vzcvetela
in si čutila pomlad.

začetni „z“ ukine, tedaj imamo jasen primer imaginarnega sinkretizma. Glede oblik, kakor so n. pr. Smerče (Emersdorf) Skovče (Kühweg), Svetna ves (Weizelsdorf) i. t. d. si pa ne upam za sedaj nič izvestnega trditi, dočim smatram Maunz (Unec) za pravi sinkretizem = na Unc'. — —

Gemeindelexikon za Štajarsko (str. 67) ima v občini Hohenbrugg zabeleženo vas Zopelten, ki jo imenuje Zahn (Ortsnamenbuch 521) Zopoten, za starejšo dobo pa navaja oblike brez Z v začetku, namreč: 1432 Opoten, 1451 Oppatten in 1461 Oppoten. Enako nahajamo v občini Libušnje v Koboridskem okraju vas z imenom Smast, v starih listinah XIII. stoletja se pa glasi še Mast. Če sta torej, kakor je videti, Mast in Opoten starejši, Smast in Zopoten pa mlajši, poznejši obliki, tedaj seveda ne moremo govoriti o imaginarnem sinkretizmu, ampak nam kaže kreniti z razlago na drugo stezo. Kaj velja, da se je morda razvilo to iz odgovora na vprašanje „od kod?“ in da je ta „z“ iz podvojenega končnega konsonanta prepozicije „iz“ nekak sandhi-pojav, nekaka diplologija, ki se pri kontinuiteti govornega toka sama ob sebi razvije, n. pr. Svet Tilh iz Svet Ilg ali Sant Turban iz Sanct Urban. Na enak način se je morda „iz Mast“ izpremenil po diplologiji v „iz Zmast“ (is Smast)“ in po afajrezi začetnega vokala in spojitvi obeh „z“ v Zmast ali Smast. — Videli smo, da igra sinkretizem pri krajnih imenih dokaj važno vlogo.

Fran Albrecht:

Pomlad.

Čuj, zaječali so lesi iz dalj,
kot da je kriknilo v njih hrepenenje;
čuj, zabučalo iz gorskih je skal,
v prsih zahroplo jim novo življenje —
jaz sem začutil pomlad!

Zlate pesmi je veter zapel,
zlatozelene . . . In ti si zbledela;
tvoje telo je vonj cvetja odel,
vsa si kot breza na gori vzcvetela
in si čutila pomlad.